உ.

சிவமயம்.

நீதிச்சிந்தாமணி வெள்ளைச் சிந்தாமணி

என்றுவழங்குகிற

விவேகசிந்தாமணி.

இஃது

திருமணவூர்

முனிசாமிமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு.

பிடாரித்தாங்கல்.

நாராயணசாமிமுதலியார் குமாரர்

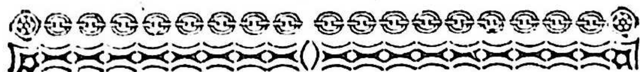
சிதம்பரமுதலியார்

அவர்களாற்றமது

சிரோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895 ௵.

உ

கடவுள் துணை.

விவேகசிந்தாமணி.

நேரிசை-வெண்பா.

அல்லல்போம் வல்வினைபோ மன்னைவயிற்றிற்பிறந்த
தொல்லைபோம் போகாத் துயரம்போம் — நல்ல
குணமதிகமா மருணைக் கோபுரத்தின் மேவுங்
கணபதியைக் கைதொழுதக்கால்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆபத்துக்குதவாப்பிள்ளை யரும்பசிக்குதவாவன்னந், தாபத்தைத் தீராத் தண்ணீர் தரித்திரமறியாப்பெண்டிர், கோபத்தை யடக்காவேந்தன் குருமொழிக்கொள்ளாச்சீஷன், பாபத்தைத்தீராத்தீர்த்தம பயனில்லையேழுந் தானே. (க)

பிள்ளைதான் வயதின்மூத்தாற் பிதாவின்சொற்புத் திகேளான், கள்ளிற் குழலாள் மூத்தாற கணவனைக்க

ருதிப்பாராள், தெள்ளற வித்தைகற்றற் சீஷனுங் குரு வைத்தேடான், உள்ளநோய்பிணிக ளூர்ந்தாலுலகர்பண டிதனைத்தேடார். (௨)

* குக்கலை பிடித்தநாவிற் கூண்டினி லடைத்து வைத்து, மிக்கதோர் மஞ்சள்பூசி மிகுமணஞ் செய்தாலுங் கோன், அக்குலம்வேறதாமோ வதினிடயபுனுகுண்டாமோ, குக்கலே குக்கலல்லாற் குலந்தனிற் பெரியதாமோ. (௩)

ஒப்புடன் முகமலர்ந்தே யுபசரித் துண்மைபேசி, உப்பிலாக் கூழிட்டாலு முண்பதே யமிர்தமாகும், முப்பழ மொடுபாலன்னம் முகங்கடுத்திடுவாராயின். கப்பிய பசியும் போக்கி கடும்பசியாகுந்தானே. (௪)

கதிர்பெறுசெந்நெல்வாடக் கார்குலங் கண்டுசென்று, கொதிதிரை கடலிற் பெய்யுங் கொள்கைபோற்குவலயத்தே மதிகனைப்படைத்தபேர்கள் வாடினோர் முகத்தைப்பாரா நிதிமிகப் படைத்தோர்க் கீவார் நிலையிலார்க் கீயமாட்டார். (௫)

ஆலிலை பூவுங்காயு மதுதரு பழமு முண்டேல்
சாலவேபட்சி யெல்லாந் தன்குடி யென்றேவாழும்
வாலிபர் வந்துதேடி வந்திப்பா கோடிகோடி
ஆலிலை யுதிபோனு லங்குவந் திருப்பாருண்டோ.

* குக்கல்=நாய், ‡ நிலையிலார்=தரித்திரர்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொருட்பாலை விரும்புவர்கள் காமப்பாலிடைமூழ்கிப் புரள்வர்கீர்த்தி, யருட்பாலாமறப்பாலைக் கனவிலு மேவிரும்பார்க ளறிவொன்றில்லார், குருப்பாலக்கடவுளாபால் வேதியர்பால் புரவலர்பாலகொடுக்கக் கோரார், செருப்பாலேயடிப்பவர்க்கு விருப்பாலே கோடிசெம பொன் சேவித்திவார். (எ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

தண்டாமரையினுடன்பிறந்து தண்டேனுகராமண்டுகம், வண்டேகானத் திடையிருந்து வந்தேகமல மதுவுண்ணும், பண்டேபழகி யிருந்தாலுமறியார் புல்லோர் கல்லோரைக், கண்டேகளித்தங் குறவாடித் தமமிற்கலப்பர் கற்றோரே, (அ)

கலிவிருத்துறை,

வானர மழைதனி லனையத் தூக்கணம்
தானொரு நெறிசொலத் தாண்டிப்பிய்த்திடும்
ஞானமுங்கல்வியு நவின்றநூல்களும்
ஈனருக் குரைத்திடி லிடறதாகுமே.

வேறு,

வண்டுமொய்த் தனையகூந்தல் மதனபண்டாரவல்லி, கெண்டையோ டொத்தகண்ணாள் கிளிமொழி வாயி

னூரால், கண்டு சர்க்கரையோ தேனோ கனியொடு கலந்தபாகோ, அண்டர்மா முனிவர்க்கெல்லா மமிர்தமென் றளிக்கலாமே, (ம)

கற்பகத் தருவைச்சேர்ந்த காகமுமமிர்தமுண்ணும், விற்பனவிவேகமுள்ள வேந்தரைச் சேர்ந்தோர்வாழ்வார், இப்புவிதன்னிலென்றுமிலவுகாத்திருங்கிளிப்போல், அற்பரைச் சேர்ந்தோர் வாழ்வ தரிதரி தாகுமம்மா,

ஆலகாலவிஷத்தையும் நம்பலாம் ஆற்றையும் பெருங்காற்றையும்நம்பலாம், கோலமாமத யானையைநம்பலாம் கொல்லும்வேங்கைப்புலியையும் நம்பலாம், காலனார்விடு தூதரைநம்பலாங் கள்ளர்வேடர் மறவரைநம்பலாஞ், சேலைகட்டிய மாதரைநம்பினாற் றெருவில்நின்று தியங்கித்தவிப்பரே, (மஉ)

வேறு,

சங்குவெண் டாமரைக்குந் தந்தைதா யிரவிதண்ணீர், அங்கதைக்கொய்துவிட்டா லழுகச்செய் தந்நீர்கொல்லும், துங்கவன்கரையிற்போட்டால் சூரியன்காய்ந்துகொல்வான், தங்களின் நிலைமைகெட்டா லிப்படித் தயங்குவாரே, (மங)

வேறு,

காய்வாழை யளவெடுத்துப் பெருக்கித்தீட்டி கற்ற
மிறைமுயெழுதவெழுத்தாணியாமோ, பேய்வாழுஞ்சுடுகா
ட்டைப் பெருக்கித்தள்ளிப் பெரியவிளக் கேற்றிவைத்
தால் வீடதாமோ, தாய்வார்த்தைக்கேளாத சண்டாளர்
க்கென் சாற்றிடினுமுழுத்தகுணங் தவிரமாட்டான், ஈ
வாரையியவொட்டா னிவனுமீயா னெழுபிறப்பினுங்க
டையா மிவன்பிறப்பே, (௰௪)

வேறு,

வெம்புவாள் விழுவாள்பொய்யே மேல்விழுந் தழு
வாள்பொய்யே, தம்பலந்தின்பாள்பொய்யே, சாகின்றே
னென்பாள்பொய்யே, அமரினுங்கொடிய கண்ணாளாயிர
ஞ் சிந்தையாளை, நம்பினபேர்களெல்லா நாயினுங்கடை
யாவரே. (௧௫)

வேறு,

கொப்பத்தால்மங்கையருக் கழகுகுன்றுங் கேள்
வியில்லாவரசனு லுலகம்பாழாங், துற்புத்தி மந்திரியா
லரசுக்கீனம் சொற்கேளாப்பிள்ளைகளாற் குலத்துக்கீன
ம். கற்புத்திகற்பித்தாலற்பர்கேளார் நன்மைசெய்யத் தீ
மையுமே நயந்துசெய்வார், அற்பரோ டிணங்கிவிடிற்
பெருமை தாழ்வாம் அரியதவங் கோபத்தா லழிந்து
போமே, (௧௬)

தன்னுடன்பிறவாத்தம்பி தனைப்பெறாத் தாயார்தங்கை, அன்னியரிடத்துச்செல்வ மரும்பொருள் வேசியாசை, மன்னியவேட்டின்கல்வி மருமனையாட்டிவாழ்க்கை, இன்னமாங் கருமமெட்டு மிடுக்கத்துக் குதவாவன்றே, (கஎ)

வேறு,

ஒருநான்குமீரரையு மொன்றேகேளா யுண்மையாயையரையு மரையுங்கேட்டேன், இருநான்கு மூன்றுமொருமொன்றுஞ்சொல்வாய் யிம்மொழியைக்கேட்டபடி யீந்தாயாகில், பெருநான்கு மறுநான்கு மெறுவைபெண்ணே பின்னேபோர்பொழிபுகல வேண்டாமிந்தசரிநான்கும்பத்துமொரு பதினைந்தாலே சகிக்கமுடியாதினிமென சகியேமானே, (கஅ)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்,

தேனுகர்வண்டு மதுதனையுண்டு திடங்கியே யிடப்பதைக்கண்டு, தானதைச்சமபுவின் கனியெனத்தடங்கையாலெடுத்தமுன்பார்த்தாள், வானுறுமடஙியம வந்ததென்றெண்ணி மலர்க்கரங்குவியுமென்றஞ்சிப், போனதுவண்டோ பறந்ததோபழந்தான் புதுமையோ விதுவெனப்டகன்றாள், (கக)

வேறு,

கருதிய நூல்கல்லாதான் மூடனாகும் கணக்கறிந்து பேசாதாங்கசட னாகும், ஒருதொழிலு மில்லாதான் மு

கடியாகு மொன்றுக்குமுதவாதான்சோம்பனுரும், பெரியோர்கண்முன்னின்று மரத்தைப்போலும் பேசாமலிருப்பவனேபேயனாகும, பரிவுசொலித்தழுவினவன் பசப்பனுகும் பசித்தவருக்கிட்டுண்ணான்பாவியாமே, (உஉ)

வேறு,

தாய்கொணுவருமைவந்தாற் சபைதனிற் செல்லகாணும், வேங்கைபோல் வீரங்குன்றும விருந்தரைக்கண்டால்காணும, பூங்கொடிமனையாட்கஞ்சும் புல்லருக்கிணக்கஞ்செய்யும், ஓங்கியவறிவுகுன்று முலகெலாம பழிக்குதானே, (உ௩)

கலிவிருத்தம்,

அரும்புகோணி லதுமணங் குன்றுமோ
கரும்புகோணிடிற் கட்டியும்பாகுமே
இரும்புகோணிடில் யானையை வெல்லலாம்
நரம்புகோணிடில் நாமதற்கென்செய்வோம், (உ௪)

வேறு,

அன்னையேயனையதோழி யறந்தனைவளர்க்குமாதே
உன்னையேருண்மைகேட்பே னுரைதெரிந் துரைத்தல்
வேண்டும், என்னையேபுணருவோர்களெனக்குமோரின்

பாலிலே, பொன்னையுங்கொடுத்துப்பாதப் போதினில்வீ ழ்வதேனோ, (உ௩)

பொம்மெனப்பணைத்துவிம்மிப் போர்மதன் மயங் கிவீழுங், கொம்மைசேர்முலையினாளே கூறுவேனொன் றுகேண்மோ, செம்மையிலறஞ்செய்யாதார் திரவியந் தெரவேண்டி. நம்மையுங்கள்ளுங்குதம் நான்முகன் ப டைத்தவாறே, (உ௪)

பொன்னொடுமணியுண்டானாற் புலையனுங் கிளைஞ ரென்று, தன்னையும்புகழ்ந்துகொண்டு சாதியின்மணமு ஞ்செய்வார், மன்னனாயிருந்தபேர்கள் வகைகெட்டுப் போவாராகில், பின்னையுமாரேயென்று பேசுவாரேசு வாரே, (உ௫

வேதமோதிய வேதியர்க்கோர்மழை
நீதிமன்னர் நெறியினுக் கோர்மழை
காதன்மங்கையர் கற்பினுக்கோர்மழை
மாதமூன்று மழையெனப் பெய்யுமே, (உ௬)
அரிசிவிற்றிடு மந்தணர்க்கோர்மழை
வரிசைதப்பிய மன்னருக்கோர்மழை
புருஷனைக்கொன்ற பூவையர்க்கோர்மழை
வருஷமூன்று மழையெனப் பெய்யுமே, (உ௭)

திருப்பதிமிதியாப்பாதஞ் சிவனடிவணங்காச்சென் னி, இரப்பவர்க்கீயாக்கைக ளினியசொற் கேளாக்கா து புரப்பவர் தங்கள்கண்ணீர் பொழிதரச்சாகாதேகம், இ ருப்பினும் பயனென்காட்டி லெரிப்பினுமில்லைதானே.

தன்னுடல்தனக்கொன்றீய்ந்தால் தக்கதோர்பலமதாகும், மின்னியவேசிக்கீய்ந்தான் மெய்யிலேவியாதியாகும், மன்னியவுறவோர்க்கீய்ந்தால் வருவது பெருமையாகும், அன்னியபாத்துக்கீய்ந்தாலாருயிர்க்குதவியாமே

படியினைப்பொழு தேவதைத்திடு பச்சைநாபியையாம்பலாம், பழிநமக்கென வழிமறித்திடு பழையநீலியைநம்பலாம், கொடுமதக்குவ டெனவளர்த்திடு குஞ்சரத்தையுநம்பலாம், குலுங்கபேசிநகைத்திடுஞ்சிறு குமரர்கம்மையுநம்பலாம், கடையிலக்கமு மெழுதிவிட்டகணக்கர்தம்மையுநம்பலாம், காக்கைபோல்விழி பார்த்திடுங்குடி காணியாளரைநம்பலாம், நடைகுலுக்கியு முகமினுக்கியு நகைநகைத்திடு மாதரை, நபபொழுதுமெய் நம்பொழுதுமெய் நம்பொழுதுமெய் காணுமே, (கூ)

வண்டுகளிருந்திடின் மதுவையுண்டிடும
தண்டமிழிருந்திடிற் சங்குஞ்சேர்ந்திடும்
குண்டினியிருந்திடிற் கோள்கள்மிஞ்சிடும்
குபண்டுகளிருந்திடிற் பெரியசண்டையாம், (கூச)

சற்புடையமாதர்கொங்கை கவரிமான் மயிரின்கற்றை, வெற்புறுவேங்கையின்றோல் வீரன்கைவெய்யகூர்

வேல், அற்பர்தம்பொருள்கடாமு மவரவர்நிறக்கபின்னே
பற்பலர்கொள்வாரிந்தப் பாரினிலுண்மைதானே, (௧௨)

வினர்பூண்டாலுந்தங்கம் வெறும்பொய்யர்மேற்பூ
ச்சென்பார், பூணுவார் தராப்பூண்டாலும பொருந்தியக
ங்கமென்பார், காணவே பனைக்கீழான்பால் குடிக்கினுங்
கள்ளேயென்பார், மாணுலகத்தோர் புல்லர் வழக்குரை
மெய்யென்பாரே, (௧௩)

ஓரிவேழமீனுவந் துணிமுந்தையே
காரியேகண்பினை ழாட்டிவில்லையோ
பாரியகணவனைப் பழுதுசெய்ததீ
நீரிமேலயிருப்பது நிலைமையல்லவே, (௧௪)

சம்புவே யென்னபுத்தி சலந்தனின் மீனைநம்பி, வ
ம்புறு வடத்தைப்போட்டு வானத்தைப் பார்ப்பதேனோ
அம்புவிமாதேகேளா யரசனை அகலவிட்டு, வம்பனைக்கை
பிடித்த வாறுபோலாயிற்றன்றே, (௧௫)

மூப்பிலாக்குமரிவாழ்க்கை முனையிலா வரசனவீர
ம், காப்பிலா விளைநசபூமி கரையிலாதிருந்தவேரி, கோ
ப்பிலான்கொண்டகோலங் குருவிலான் கொண்டஞான
ம, ஆப்பிலாச்சகடுபோல யழியுமென் றுரைக்கலாமே,

பொன்னின்மணி கிங்கிணி சிலம்பொடு ரபுலம்ப
மின்னுமணி மேகலைகள் மெல்லென வொலிக்கச்

சின்னமலர் கொண்டுசில சேடியர்கள் சூழ
அன்னமென வல்லவென வாமெனவுரைத்தார், (௧௭)

காணலைநீரென் றெண்ணிக் கடுவெளி திரியுமான்
போல், காணுமதிலவுகாத்த மதியிலாக் கிள்ளையேபோ
ல், தேனினைக்கண்டுரும்பி தியங்கிடுமே தன்மையேபோ
ல், நானுனையரசென்றெண்ணி நாளவம்போக்கினேனே

சங்குமுழங்குந் தமிழ்நாடன் றன்னைநினைந்தபேர்
தெல்லாம், பொங்குகடலுமுறங்காது பொருமிதார நா
ருரும்விடியாது, இங்குறுமறங்கும் புள்ளுறங்குந் தென்ற
லுறங்குஞ் சிலகாலம், எங்குமுறங்கு மிராக்காலமெய்
கண்ணிரண்டு முறங்காவே, (௧௯)

அரவினையாட்டுவாரு மருந்துகளூட்டுவாரும், இ
ரவினிற்றனிப்போவாரு மேரிநீர்நீந்துவாரும், விரைசெ
றிகுழலியானவேலைசையவிரும்புவாரும், அரசனைப்ப
கைத்திட்டாரு மாருயிரிழப்பர்மாதோ, (௨௰)

வாழ்வதுவந்தபோது மனந்தனின் மகிழவேண்டா
ம், தாழ்வதுவந்தாலுந் தளர்வரோதக்கோர்மிக்க, ஊ
ழ்வினைவந்ததானு லொருவரால் விலக்கப்போமோ, ஏ
ழையாயிருந்தோர்பல்லக் கேறுதல்கண்டிலீரோ, (௨௧)

பருப்பதங்கள்போ னிறைந்திடுநவமணிப் பலன்
களைக்கொடுத்தாலும், விருப்பமில்லியகணவரைத் தழுவு
தல் வினைதாம்விலைசபார்த்த, குருக்கொள்சந்தனக் குழ

ம்பிள்ளையன்பொடு குளிர்ந்தாலணிந்தாலும், செருக்குமிஞ்சிய வற்பர்தந் தோழமைசெய்யவுமாகாதே, (௬௨)

பெருந்திருசெல்வமென் பிணிவந்துற்றிடில்
உருதெரியாமலே யொளிமழுங்கிடுமே
மருந்துளதோவெனில் வாகடத்திலை
தரித்திரமென்னுமோர் மருந்தினிற்றீருமே, (௬௩)

அத்தியின்மலரும்வெள்ளை யாக்கைகொள்காக்கை தானும, பித்தர்மனமுறிற் பிறந்தமீன் பாதந்தானும, அத்தனைமாலபிரமதேவ னாலாவிடப்பட்டாலும், சித்திரவிழியார்நெஞ்சந் தெரிந்தவரில்லைகண்டீர், (௬௪)

சொல்லுவார்வார்த்தைகேட்டுத் தோழமை யிகழ்வார்புல்லர், நல்லவர்விசாரியாமற் செய்வரோ நரிசொற்கேட்டு, வல்லியம்பசுவுங்கூடி மாண்டதோர்கதையைப் போலப், புல்லியவொருவரால் போகுமேயற்பர்நேசம

கதலிவீரர் களத்திடை யயமிதும்
குதலைவாயிற் குழவிகள் வாயினும்
மதனலீலையின் மங்கையர்வாயினும்
இதமுறச்செவிக் கின்பம்விளையுமே, (௬௬)

புத்திமான்பலவானாவான் பலமுளான் புத்தியற்றால், எத்தனைவிதத்திலானு மிடறுவதுதேறுமா, மற்றொருசிங்கந்தன்னை வருமுயல்கூடிச்சென்றே, கூற்றதோர் கிணற்றின்சாயல் காட்டியவுவமையேபோல், (௬௭)

மானமுள்ளோர்கடன்னேர் மயிரறினுயிர்வாழாத;
கானுறுகவரிமான்போற் கனைபெறுபுகழேபூண்பார்,மா
னமொன்றில்லார்தாமு மழுங்கலாய்ச்சுணங்கனுகி, ஈன
மாங் கழுதைக்கொப்பா யிருப்பரென்றுரைக்கலாமே,()

கழுதைகாவணக் கண்டுநின்றாடிய வலகை
தொழுதுமீட்டுமக் கழுதையைத்துதிசெய்வதுதான்
பழுதிலாநமக் கார்கீசராமெனப் பகரும்
முழுதுமூடரை மூடர்கொண்டாடிய முறைபோல், ()

ஆசாரஞ்செய்வாராகி லறிவொடு புகழுமுண்டாம
ஆசாரநன்மையானு லவனியிற்றேவராவார், ஆசாரஞ்
செய்யாராகி லறிவொடுபுகழுமற்றுப், பேசார்பேற்பே
யராகிப் பிணியொடுநரகில்வீழ்வார், (௫௰)

செல்வம்வந் துற்றபோது தெய்வமுஞ் சிறிதுபே
ணுர், சொல்வதையறிந்துசொல்லார சுற்றமுந் துணையு
மபேணுர், வெல்லவேத க்ருமமொன்றும வெம்பகைவலி
தென்றெண்ணுர், வல்வினைவிளையுடபாரார் மண்ணின்
மேல்வாழுமாநதர், (௫௧)

யானையைச்சலந்தனி லிழுத்தவக்கரா
பூனையைக் கரைகளிற் பிடிக்கப்போகுமோ
தானையுந் தலைவருந் தலமவிட்டேகினுற்
சேனையுஞ்செல்வருந் தியங்குவார்களே. (௫௨)

கொண்டநற்கலைகளோடுங் குணமிலாக்கோதைமா
கண்டுகண் டிருப்பதல்லாற் கணவினு-புல்லொண்ணு,

தூண்டெனமதலையுன்னா சண்பகப்பூவில்வீழ்ந்த, வ
ண்டினம்பட்டபாடு மனிதருமபடுவர்தாமே, (௫௪)

மயில்குயில்செங்காலன்னம் வண்டுகண்ணாடி பன்
றி அழிலையிற்றரவுதிங்களாதவனாழிகொக்கோ, டெரு
மலிஸ்கமலம் பன்மூன்றுறுகுண முடையோர்தம்மை,
இவ்வுறுபுவியோர்போற்று மீசனென் றெண்ணலாமே,

கெருளிலாக்கலையினர் செருந்தமாணமையும்
பொருளிலாவறிஞர்கம் பொறிபடக்கமும்
அருளிலாவறிஞர்த மௌனயோகமும
கருணிலாமங்கையர் கற்புமொக்குமால், (௫௫)

மங்குலம்பதினாயிரம் யோசனை மயில்கண்டுநடமா
டும், தங்குபானு நூறாயிரம்யோசனை தாமரைமுகமலி
ன்றும் திங்களாதறைற்கிரட்டியோசனைபுறச்சிறந்திடும
ரக்காமபல், எங்குணபனுமன்பரா யிருப்பவரிதயமவிட்
டகலாரே. (௫௬)

சந்திரனில்லாவானந் தாமரையில்லாப் பொய்கை,
மந்திரியில்லாவேந்தன் மதகரியில்லாச்சேனை, சுந்தரப்
புலவரில்லாத் தொல்சபைசுதரில்வாழ்வு, தந்திரனில்லா
வீணை ஸ்தனமில்லாமங்கைபோலாம, (௫௭)

முறைகடவ்வருமையுங் குறத்தியுண்மையும
நறைபுறமருந்தின் றிளமைகண்ணனும

விரைசெறிகுழலினாள் வேசையாசையும
அறைசெயவடைவது பஞ்சமில்லையே, (௫௮)

மூடவனைமூர்க்கன்கொன்றால் மூர்க்கனை முனிதான்கொல்லும, மடவனைவலியான்கொன்றால் மறலிதானவனைக்கொல்லும், தடவரைமுலைமாதேயித் தாணியிலுள்ளோர்க்கெல்லாம், மூடவனையடித்தகோலும வலியனையடிக்குங்கண்டாய், (௫௯)

பொருளிலார்க்கின்பமில்லை புண்ணியமில்லையென்றும, மருவியகீர்த்தியில்லை மைந்தரிற் பெருமையில்லை, கருதியகருமமில்லை கதிபெறுவழியுமில்லை, பெருநிலந்தனிற்சஞ்சாரப் பிரேதமாய்த்திரிகுவாரே, (௬௰)

தூம்பினிற்புதைத்தகல்லுந் துகளறச் சுடர்கொடாது, பாம்புக்குப்பால்வார்த்தாலும பழவிஷம் நீங்காதல்லோ, வேம்புக்குத்தேன்வார்த்தாலும் வேப்பிலைகசப்புமாறா, தாமபலநூல்கற்றாலும துர்சனர்நல்லோராகார,

கல்லாதமாந்தரையுங் கடுங்கோபத் துரைகளையுங் காலந்தேர்ந்து சொல்லாதவமைச்சரையுந் துயர்க்குதவாத்தேவரையுஞ் சுருதிநூலில், வல்லாவந்தணர்தமையுங் கொண்டவனேயென்றாலும வலதுபேசி, நல்லார்போலருகிருக்கு மனைவியையுமொருநாளும நம்பொணாதே. (௬௨)

தேளது தீயில் வீழ்ந்தாற் செத்திடாதெடுத்தபேரை மீளவேகொட்டுகின்றமெய்யுறக் கொட்டல்போல், ஏழைமைபேசித்தீங்குற் றிருப்பதையெதிர்கண்டாலும், கோளினர்தமக்குநன்மை செய்வதுகுற்றமாமே. (௩௩)

அறிவுள்ளோர் தமக்குநூறு மாசறுந் தொழுதுதாழ் வார், நிறையொடுபுவியிலுள்ளோர் நேசமாய்வணக்கஞ் செய்வார், அறிவிலோர்தமக்குமயாதோ ரசடரும்வணங்குமே யாகில், வெறியரென்றிகழ்வார்கள் மேதினியுள்ளோர் தாமே. (௩௪)

குருவுபதேசமாதர் கூடியவின்பந்தன்பால், மருவியநியாயங்கல்வி வயதுகாலைசெய்ததர்மம், அரியமந்திரம்விசார மாண்மைமானமிவைகளெல்லாம், ஒருவருமறியவொண்ணாது ரைத்திடிலழிந்துபோமே. (௩௫)

இடுக்கினால் வறுமையாகி யேற்றவர்க்கிசைந்தசெல்வம், கொடுப்பதேதயவுநன்று குறைவின்றிவாழ் வார், கடுத்தனைதலைக்கின்றோர்க்குத் தக்கதோர்பிணிக ளாகி, உடுக்கவேபுடவையின்றி யுண்சோறுமல்லா மாமே. (௩௬)

மெய்யதைச் சொல்வாராகில் விளங்கிடு மேலுநன் மை, வையகந்தன்னிற்கொள்வார் மனிதரிற்றேவராவார், பொய்யதைச்சொல்வாராகிற் போசனமற்பமாகும், நொய்யரிசியர்கனாறு நோக்கிடாரறிவுள்ளோரே. (௩௭)

தந்தையுரைதட்டிலவன் றாயுரையிகழ்ந்தோன்
அந்தமுறுதேசிகர்த மாணையைமறந்தோன்
வந்தமுறைவேதநெறி மாறினவர்நால்வர்
செந்தழலினரகயினிடை சேர்வதுமெய்கண்டீர். (சுஅ)

நரிசள்வழக்கதாயி னடுவேறிந் துரைத்தார்சுத்தர, ஏரிபோற்பெருகிமண்மே லிருகண்ணும விளங்கிவாழ்வார், ஓரமேசொல்வாராகி லோங்கியகிளையுமாண்டு தீர வேகண்ணிரண்டுக் தெரியாதுபோவாராமே. (சுக)

துப்புறச்சிவந்தவாயா டுபஞ்சணையின்மீதில ஒப்புறக்கணவனோடே யோர்லீலசெய்யுபபோது, கற்பகஞ்சேர்கமாபிற் கனதனமிரண்டுங்கைத்தே, அப்புறமுருவிற்றெளறே யங்கையாற்றடவிப்பார்த்தாள் (எ௰)

எரிகோபிறந்தபோதங் கிருசுனபட்சியெல்லாம், பாரினிமறுத்தபோதப் பறவைபக்கிருப்பதுண்டோ, பாரினையாளுமேவேந்தன பட்சமுமறந்தபோதே, ஆருமேகிலெல்லாம லவரவரேகுவாரே. (எக)

மண்ணோர்சட்டி கரத்தேந்தி மறநாய்கௌவுக்காலினராய், அண்ணாந்தோடியிரப்பாரை யறிந்தோமறிந்தோமம்மம்மா. பண்ணார்மொழியார்பாலடிசில் பைம்பொற்கலத்திற்பரிந்தூட்ட, உண்ணாநின்றேயொருவருக்குமுதவாமாந்தரிவர்தாமே. (எஉ)

மண்டலத் தோர்கள்செய்த பாவமன்னவரைச்சேரும், திண்டிறன்மன்னர்செய்த தீங்குமந்திரியைச்சே

ருங், தொண்டர்கள்செய்ததோஷந் தொடர்ந்துதங்குரு வைச்சேரும, கண்டனமொழியாள்செய்த கர்மமுங் கணவர்க்காமே. (எ௩)

நற்குணமுடையவேந்தை நயந்துசேவித்தலொன்று
பொற்புடைமகளிரோடு பொருந்தியேவாழ்தலொன்று
பற்பலரோடுநன்னூல் பகர்ந்துவாசித்தலொன்று [னே
சொற்பெறுமிவைகண்மூன்று மிம்மையிற்சொர்க்கந்தா

கிட்டையிலே யிருந்துமனத் துறவடைந்த பெரியோர்களிமலன்றாளைக், கிட்டையிலேதொடுத்துமுத்தி பெறுமளவும் பெரியசுகங்கிடைக்குங்காம, வெட்டையிலேமயங்கிச் சிறுவருக்குமணமபேசி விரும்பித்தாலி, கட்டையிலேதொடுத்துநடுக் கட்டையிலேகிடத்து மட்டுங்கவலைதானே. (எ௫)

அன்னமழித்தநடை யாலம்பழித்தவிழி யமிர்தமபழித்தமொழியாள், பொன்னைமபெருத்தமுலை கன்னங்கறுத்தகுழல் சின்னஞ்சிறுத்தவிடையாள், என்னெஞ்சுருக்கவவ டன்னெஞ்சுகற்பகலை பெண்ணொன்றுரைப்பதினிநான், சின்னஞ்சிறுக்கியவள்வில்லங்கமிட்டபடி தெய்வங்களுக்கபயமே. (எ௬)

வீணைமனழுபொழியவில்லம்விழ வடித்தடியாண் மெய்நோவவடிமைசாவ, மாவீரமபோகுதென்று விரைகொண்டோட வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்,

சாவோலைகொண்டொருவ னெதிரேசெல்லத் தவறாத
விருந்துவரச் சர்ப்பந் தீண்டக் கோவேந்தர்தமதுரிமை
பகுதிகேட்கக் குருக்களவந்துதட்சணைக்குக் குறுக்கி
ட்டாரே. (௭௭)

தாய்பகைபிறர்கட்பாகிற் றந்தைசயுமருள்வானுகில
வாய்ப்பகைமனையியாரு மாகமூர்க்குற்றபோது
பேய்பகைபிள்ளைதானும் பெருமையுறாக்கல்லாவிட்டால்
செய்பகையொருவற்காகு மென்றனாதெளிந்தறிவோர்.

நிலைதளர்ந்திட்டபோது நீணிலத்துறவுமில்லை
சலமிருந்தகன்றபோது தாமரைக்கருக்கன்கூற்றம்
பலவனமெரியும்போது பற்றுதீக்குறவாங்காற்று
பொலிவதுவிளக்கேயாகில் மீண்டுமக்காற்றேகூற்றும்.

அடுத்தபாலாணர் தக்கோர் மறையவ ரிறப்போர்க்
கெல்வாங், கொடுத்தவர்வறுமையுற்றார் கொடாதவா
ழ்ந்தவர்கள்மண்மேல், எடுத்தநாடுண்டநீரு பெடமுகா
ட்டகத்துநீரு, மடுத்தகோடையிலேவற்றி யல்லதிற்பெ
ருகுந்தானே. (௭௮)

உணங்கியொருகான்முடமாகி யோர்கண்ணிழந்து
செவியின்றி, வணங்குநெடுவாலறுப்புண்டு வயிறுமூது
குமுலர்ந்தொட்டி. அணங்குநலியமெலிவெய்தி யகல்வா
யோடுகழுத்தேந்திச், சுணங்கன்முடுவல் பின்சென்று
லெவரைக்காமன்றுயர்செய்யான். (௭௯)

கன்மனப்பார்ப்பார் தங்களைப்படைத்துக் காகத்
தையென்செயப்படைத்தாய், நன்மதிவணிகர்தங்களைப்

படைத்துச்சோரரையென்செயப்படைத்தாய், வன்மனவடிகர் தங்களைப்படைத்து வானரமென்செயப்படைத்தாய், நன்மனைதோறும் பெண்களைப்படைத்து நமனையென்செயப்படைத்தனையே. (அ௨)

கப்புரத்துலர கல்லவர்க்கல்லவென்
றெண்புதாக்கி யிழுக்குவைத்தார்கள்போல்
பபபுமேகலை பாவையர்க்கல்லவென்
றெபபுபோல்வளைத் தேகியகுஞ்சியே. (அ௩)

கோளரியடர்ந்தகாட்டிற் குரங்கில்லைவத்தமிர்தமூட்டிச
தோளிரிற்றாங்கிவைத்துச் சுமந்துபேறுவளர்த்த
ஆளனைக்கிணற்றிற்றள்ளியழகில்லாமுடவற்சேர்ந்தாள்
காளமேர்கண்ணிறுரைக் கனவிலு நம்பொணாதே. ()

மேய்கொண்டாருங்கமலச் செம்மனுடனேயரவப்
பாய்கொண்டானும்பணியும் பட்டீச்சரத்தானே
நோய்கொண்டாலுங்கொளலாம் நாயுவயதாமளவும்
பேய்கொண்டாலும்கொளலாம்பெண்கொள்ளலாகாதே

காளமென்பது மணக்கமழ்பொருளது காவிலுள்ள பதுவோசொல், ஊனுணங்குவொண் மடந்தையரணிய து யுடர்முலைதடங்கோட்டில். ஆனதங்கது பூசினூர் வீங்குவ தடக்குமோவெனக்கேட்பக் காணவேட்டுவச்சேவீட்டகன்றனர் கடிகமழ்விலைவாணர். (அ௫)

கொண்டுவிண்படர் கருடன்வாய்க்கொடுவரிநாகம்
விண்டநாகத்தின் வாய்தனில்வெருண்டவன்றேரை
மண்டுதேரையின் வாயினிலகப்படுமவண்டும்
வண்டுதேனுக ரின்பமேமானிடவின்பம். (அஎ)

கர்ப்பூரப்பாத்திகட்டி கஸ்தூரிவெருப்போட்டுகமழ்நீர்பாச்சிப், பொற்பூரமுள்ளரியைவிதைத்தாலு மதின்குணத்தைப்பொருந்தக்காட்டும், சொற்பேதையர்க்கறிவிங் கினிதாகவருமெனவேசொல்லினாலு, நற்போதபவாரதங் கவர்குலமேமேலாகநடக்குந்தானே. (அஅ)

தண்டுலாவிய தாமரைப்பொய்கையில்
மொண்டுநீரை முகத்தருகேந்தினள்
கெண்டைகெண்டை யெனக்கரையேறினள்
கெண்டைகாண்கிலள் நின்றுதயங்கினள். (அகூ)

நரவுசநதனைக் குழம்பொடுநறுஞ்சுவை நலம்பெறவளித்தாலு, சருவசந்தேக மனமுடைமாதரைத் தழுவலுமாகாதே, பருவதங்கள்போற் பலபலநவமணி பைம்பொனேஞடியந்தாலும், கெருவமிஞ்சியமானிடர்தோழமைகிட்டலுமாகாதே. (௯௰)

கிலத்தினிற்சுனையின்மூழ்கி நின்றவடன்னைநேரே
குலத்தலைமஞ்ஞைகண்டு கூவெனக்காவிலேக
மூலத்தலையதனைக்கண்டு முயமதக்கரிவந்துற்ற
அலைத்தலைச்சிங்கமென்றக் களிறுகண்டேகிற்றம்மா. ()

சரிவொருதிங்களாறு காணவன்றன்றுநாளும
[illegible]

விரிசிகைவேடன் கையில் விற்குனைசரம்பைக்கவ்வி
நரியனூர்பட்டபாடு நாமுமேபடவேபோமோம். (௬௨)

பூதலத்தில்மானிடராய்ப் பிறப்பதரிதெனப்புகல்வ
ரபிறந்தோர்தாமும், ஆதிமறைநூலின்முறை யருகிர்த்
தியாம்பலங்க ளன்பாய்ச்செய்து, நீதிவழுவா தவனைவழு
க்குரைத்துநல்லோரை நேசங்கொண்டு, காதலிபேரி
ல்லாத கழுதையெனப்பாரிலுள்ளோர் கருதுவாரே. ()

ஆரம்பூண்ட மணிமார்பா வயோத்திக்கரசே யன்
னாகேள், ஈரமிருக்கமரமிருக்க யிலைகளுதிர்ந்தவாறேது
வாரங்கொண்டு வழக்குரைத்து மண்மேனின்றுவவிபே
பேசி, ஓரஞ்சொன்ன தடியதுபோ லுதிர்ந்து கிடக்குந்
தபமியரே. (௬௪)

வலியங்கனைக்கண்டஞ்சி மரந்தனிலேறும்வேடன்
கொல்லியபசியைத்தீர்த்திரட்சித்தகுரங்கைக்கொன்றான்
கலவலனறனக்குச்செய்த நலமதமிக்கதாகும
புலவர்கடமக்குசசெய்தா லுயிர்கனைப்போக்குவாரே. ()

தன்மானங்குலமானந் தன்னைவந்தேயடைந்தவர்க
டங்கள்மானம, என்மானமாகிலென்ன வெவலவருஞ்சரி
யெனவேயெல்லாம்போகுது, நன்மானமனைவத்தெந்தநா
ளுமவர்தங்களுக்குநன்மைசெய்வோர். வன்மானமடைந்
தோரைக் காக்கின்றவள்ளலெனவழுத்தலாமே. (௬௬)

கன்னைத்தான்புகழ்வோருந் தன்குலமேபெரிதெ
னவேதனைசொல்வோரும் பொன்னைத்தான்றேடியருள்

புசியாமற்புதைத்துவைக்கப் பொன்றேடுவோரும், மின்னைப்போன்றமனையாளை வீட்டில்வைத்துவேசைசுகம் விரும்புவோரும், அன்னைபிதாபாலரைப் பகைப்போருமறிவிலாக்கசடராமே. (௯௭)

பெண்கள்சொற்கேட்கின்ற பேயரொடுங்குலமுடைப்பேடியோர், முன்னடைவருங்கிளையிலா முனைவீரர்புருஷரென மொழிவாருடனே, புண்டேறல்முறிப்பாருள் மொத்தியறயலானைதென வுணாவேயில்லா, மண்டினவர்தமைக்கெடுப்பா ரிவமூக்கேசொல்லதவறிவுகாணே.

பொல்லாற்குக்கல்விவரில் செருக்குமுண்டாமதனோடு பொருளுஞ்சேர்ந்தால், சொல்லாதசொல்லிவைத்துஞ் சொற்சென்றாற்குடிகெடுக்கத் துணிவர்கண்டாய், நல்லோர்க்கிம்மூன்றுகுண முண்டாகிலருளதிக ஞானமுண்டாம், எல்லோர்க்குமுபகாரராயிருந்துபரகதியையெய்துவாரே. (௯௯)

உந்தியின்சுழியின்மேலே லுரோமமாங்கரியநாகன், சந்திரனனையவெண்ணித் தையலாள்முகத்தைநோக்க, மந்திரகிரிகள்விமாசி வழிமறித் திடுதல்கண்டு, சிந்துரக்கயற்கேரோடிச் செவியினைக்குறைத்ததம்மா. ()

மாகமாமேடைமீதில் பங்கசமுகவியுலாவக்கண்டு, ஏகமாமதியென்றெண்ணி யிராகுவந்துற்றபோது, பாகு

சேர்மொழியினரும் பதறியேபாகம்வாங்கத், தோகை
மாமயிலென்றெண்ணித் தொடக்கராமீண்டவன்றே. ()

கலதாரைவிழுமுன் சாகரந்தன்னைச்சார்ந்தால்,
கலமென்றேகொள்வதல்லாற் குறைகடல் வெறுத்ததுண்டோ, புலவர்கள்சமையிற்கூறும் புன்கவிதன்னைச்
சொல்லக், கலமென்றேகொள்வதல்லால கவிகளோ
பெரியோர்குற்றம். (௩௨)

காரொணங்குழல்கடப்பிடி கருஞ்சிலைவாளிசப்பி
யெலெனவளர்க்கின்ற வேழத்தின்சோபுசப்பித்
தாருறுகரியசேமச் சங்கிலிவழியேசென்று
சிரியவெணவளர்த்த செலவவலகுஞ்சிறைகைவைத்தாள். ()

உண்டவைதெய ழிக்கும்வாசல் வோரவொழித்துமேவே
வண்டனுமருய்துஞ்சேரு மதிரமுமாறுவாசல்
உண்டதனிநுப்பைக்கண்டுமெய நங்களிபுள்ளாய்கொண்டு
கண்டனரின்றுசொல்லாய்களிமயனைக்கருதுவாமே (௩௪)

கரந்தொருவன்கனைகொடுக்க மோறப்பறக்கும்பாஜா
ளிகருத்துய்கண்டே, உரக்குசிறுகளைத்தி துயிர்ப்புறு
பேடுதனைக் குரைக்குங்காலே, விரைந்துவிட்டதிலண்டவு
யிர் விடுமேயேடன்களைபால்பல் ஆறுவிழுக்க, தான்

செயலையாவதல்லாற் றன்செயலாலாவதொன்றோ டோராதி
வுள்ளோரே. (௩௫)

கொல்லுலைவேற்கயன்கண் கொவ்வையங்கனிவாய்
மாதே, நல்லணி மெய்யிற்பூண்டு நாசிகாபரணமீதிற்,
சொல்லரிக்குன்றிதேடிச் சூட்டிய தென்னவென்றான்,
மெல்லியல்கண்ணு மவாயும்புதைத்தனள் வெண்முத்தெ
ன்றே. (௩௬)

அருகிலிவளருகிலிவ ளருகில்வர வுருகும்
கரியகுழல்மேனியிவள் கானமயில்சாயல்
பெரியதனமிடைசிறிது பேசுமிவளோசை
தெருவிலிவணின்றதிலை தெய்வமெனலாமே. (௩௭)

அலகுவாள்விழி யாயிழைநன்னுதல்
திலகக்கண்டெதிர் செஞ்சுலோமாரனுங்
கலகமேசெயுங் கண்ணிதுவாமென
மலரம்பைந்தையும் வைத்துவணங்கினன். (௩௮)

குரங்குநின்றுகூத் தாடியகோலத்தைக் கண்டே
அரங்குமுன்னினுய் பாடிக்கொண்டாடிய வதுபோல்
கரங்கணீட்டியே பேசியகசடரைக் கண்டு
சிரங்களாட்டியே மெச்சிடுமறிவிலார் செய்கை. (௩௯)
வில்லைதுவளக்கதென்றும வேழமாவுறங்கிற்றென்றும
வல்லியம்பதுங்கிற்றென்றுங் வளர்கடாபிற்றதென்றும

புல்லர்தஞ்சொல்லுங்கஞ்சிபொறுத்தனர்பெரியோரென்
றும், நல்லதென்றிருக்கவேண்டாம் நஞ்செனக் கருத
லாமே. (௱௰)

சலந்தனிற்கிடக்குமாமை சலத்தைவிட்டகன்றபோது
கொலைபுரிவேடன்கண்டு கூறரிற்கொண்டுசெல்ல
வலுவிலாவலனைவெல்ல வகையொன்றுமில்லையென்றே
கலையெலிகாகஞ்செய்த கதையெனவிளம்புவோமே. (௧

நிலமதிற்றுணைவான்றோன்றி னீர்குலத்தாரும்வாழ்வார்
தலமெலாம்வாசந்தோற்றுஞ்சந்தனமரத்திற்கோப்பா ம
லமிலாக்கயவன்றோன்றில் கன்குடித்தேசமபாழாம
குலமெலாமபழுதுசெய்யுங் கோடரிக்காமபுபோலாம. ()

உரமுடன்மொழிவான்வார்த்தை யுறுதியுமில்லாண்டா
ய், மரமதின்கீழேயாடும் வானவாரணத்தைமானு ம
புரமவிஞுமவிகாவிற் பூட்டியமணிபோலாடும் . [ம.()
தாமுளான்மொழியும்வார்த்தைதங்கத்தின்கட்டிபோலா

. நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தார் பிறர்மனைநலத்தைச்
செய்யார், கட்புடைக்காமத்திபார் நன்னியையிலக்கிநே று
ரும், இட்டடனஞ்சுதின்றோ ராயிசுகொண்டுகின்று, கு
ட்டநோய்ரகிடவிழ்ந்து ஏப்ப ரிவர்களாண்டாய் ()

மகிபிலாமறையோன்மன்னன் மடக்கையைவேட்கையாலே, ருதுவதுகாலத்தன்னிற் றோஷமென்றுரைத்தேயாற்றில், புதுமையாயெடுத்தபோது பெட்டியிற் புலியாயாலே, அதிருடன்கடிபுண்டன்றே யருதாகவைந்தான்மாதோ. (௱கரு)

மைபுறுவல்லியர்வாழ் மலைக்குகைதனிற்புகுந்தே
நீபமேம்புலிக்குக்காட்டி யடவியிற் றாத்துங்காலை
பொய்கியாகிக்கோப்பாலே படுபொருநுணைப் பட்ட
வெய்யனாம்பிறந்தகானே வென்றிடவிழ்க்கசன்றே. ()

மங்கைகைகேசிசொற்கேட்டு மன்னர்புகழ்தசரதனாரணமானான், செங்கைமலர்ச்சீதைசொல்லை ஸ்ரீராமன்கேட்டவுடன்சென்றான்மான்பின், தங்கையவள்சொற்கேட்ட ராவணனுங்கிளையோடு தானுமாண்டான், மங்கையர்சொற்கேட்பதெல்லாங் கேடுவரும்பேருலகோர்களைகப்பார்தாமே. (ககஎ)

ஆதியாயிருவர்கட்புக் கமதிப்புறவவர்க்குள்
சூதினாற்கபடஞ்செய்து துணைபிரித்திடுவரென்றால்
போதநிபின்பவாயில் வேசைதாய்பச்சைகாவி
யூதியகதைபோலாகி யுறுசாகெய்துவாரே. (கஅக)

அருமையும்பெருமைதானு மறிந்துடன்படுவர்தம்மால்
இருமையுமொருமையாகி பின்புறத்தேதுவுண்டாம்

பரிவிலாச்சகுனிபோலப் பண்புகெட்டவர்கடம்மால்
ஒருமையினிரயமெய்து மேருவேயுயருமன்றே. (ககூ)

ஒருவனேயிரண்டியாக்கை யூன்பொதியானதொன்றும்
உருவமும்புகழுமாகு மவற்றுள்ளீயின்பமுமது
மருவியயாக்கையிங்கே மாய்ந்திடுமற்றயாக்கை
திரமதாயுலகமேத்தச் சிறந்துபின்னிற்குமன்றே. கஉ0

வேலியானது பயிர்தனைமேய்ந்திட நினைத்தால்
காலனானவ னுயிர்தனைக்கவர்ந்திட நினைத்தால்
ஆலமன்னையர் பாலகர்க்கருத்துவ ராகில்
மேலிதோர்கடன் யார்கொலோவிலக்குவர்வேந்தே. ()

அறங்கெடுநிதியுங்குன்று மாவியல்மாயுங்காயம், திறங்கெடுமதிப்புபோகும் நீசடதோர்கமிற்சேற்றும, மறங்கெடுமறையோர்மன்னர் வணிகர்கல் லுழவோரெ ன்றும், குலங்கெடுவேசைமாதர் குழைங்கனைவிரும்பி னோர்க்கே. (கஉஉ)

ஆரணீகசன்பன் கதல்றட்பிமைத்தன னென்னை ன்னைகயாள், வரமூர்தியாயுதம் பூண்டவன்காண்மற் றுக கவனோ, பரமன்றிதிரிமைய யோக்தியனமைாதன் பலைகமுளா வெறலை, உரம்மன்றெடுத்தபன் மற்றுன்றன்சேவக னென்டேடியே. (கஉங)

சங்கரன்றேவி தமையன்மனைவி தனக்குமுன்னும்
மங்கையரேறிய வாகனங்காண்மற் றங்கவளோ
கொங்கைகள்பிரைக் குடையவள்காணிக் குவலயத்தி
லெங்குந்திரியும் வயிரவரேறிய வாகனமே. (௧௨௪)

இந்திரன்பட்டந்தங்கள்குன்று மிறையவர்பகங்கண்மாறும்
மந்தரகிரிகள்மோத மலிகடல்வறுமையாகும்
சந்திரன்கதிரோசையுந் தரணியிற்றேயுமாறும்
அந்தணர்கருமங்குன்றில் யாவரேவாழ்வர்மண்மேல். ()

என்னைக்கன்று முந்தனைக்குனித்து மிறையனை யனைக்குமேயன்ற, மன்னனைக்கன்றிப் பின்னனைக்குத வா வன்புளால்வருந்திவாடுவேனோ, முன்னனைக்கொன்று பின்னனைப்புறந்த முதாயைகவன்பிகாவுறுமல், கன்னனைக்கொன்று விசயனைப்புரந்த கவுத்துவாசமகிருஷ்ணை யனே. (௧௨௬)

பண்புடையோர்க்கோபமவை பாபத்திற்கோரிலக்க
கண்பிலரைக்காணிவிரு காற்காலி-திண்புவியை
யுள்வார்மதுரை யழகியசொக்கரவர்
நீள்வாகனன்னிலம். (௧௨௭)

சிறுவாளைபயறு செக்கொற்கடுகு
மறிகிரிதண்டு மணிநூற் - பொரிசரவம்

வெற்றன்னம்புள்ளேறு வேதனரன்மாலுக்குக்
சற்றுமம்பூவே சுழி. (௧௨௮)

சிரம்பார்த்தானீசனயன்றேவிதனைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தானசெங்கமலக் கண்ணான் - உரஞ்சேர்
சிலைவளைத்ததிண்டோளன் சிராயவன்றான்
கலைவெளுத்தவெண்மைதனைக் கண்டு. (௧௨௯)

காலையிலும்வேலைக் கடையக்கயிறாகும்
மாலையிலும்பூமுடித்தாயாமுமே—சோலைசெறி
செய்யிலாரசுகமூனு செங்கருத்திமாகேர்வாழ்
பொய்யிலார்மெய்யிலிடுபூண். (௧௩௰)

சரிபொன்றும்பொன்பிகும் பையோறங்கற்றயர். சற்றுந்தொழு, வெரிபொன்றுசெல்வன றுலாத்திணிலேற யிருண்டயஞ்சு, சொரிகின்றநாகமின் சேற்றிணிலேறி முன்றூழ்க்தவர, கரிபொன்றுசொர்ந்தக் கணலேறிவந்த துகடுக்ளத்தே. (௧௩௧)

ஒருபாகிமால்சொள மற்றொருபாதி யுமையவள்கொண்
டொருபாதியாலு மிறந்தான்புராரி யிருகிதுபோ
பெருவாரிதீயிற்பினறவாளில்நாகம் பிலக்குழியிற் [னே
றருவாகுபோஜன்சொடை யுன்கையோடென்கைதந்தன

சம்பமச்சக்கடக்களிற்றின் றில்லையமுங் கணபதியி ன் பெருவயிற்றைக் கண்டோடி, யும்பரெலாம் விழித்திருக்க ராவில்வேற் செங்கை யுடையவனு முகலனுங் கண்டோராறுன், படப்சடாக் கண்ணனுமோ நஞ்சுண்டான் மாய் பயமடைந்தானுமையு முடம்பாதியானன், அப்புலி யைப்பணைத் திவ தவப்பேதையென நபனும் பனைமிரங்கா மலேயின்றனே. (௧௩௬)

காமமேகுலத்தினையு நலத்தினையுங் கெடுக்கவந்த சனங்கம், காமமேநரகக்கிடங்கி லினைத்தினையும்புகட்டி வைக்குங்கடரோ, காமமேபரகதிக்குச் செல்லாமல்வழியடைக்குங்கபாடம், காமமேயனைவரையும்பகையாக் கிக்கழுத்தரியுங்கத்திதானே. (௧௩௭)

நடாரிதன்னுமமே பெரிகைச்சல்லரிடக்கை
கடாகமெய்க்கலு மதிர்ந்திடவொலிக்கிடக்காணல்
விடாதகாணகன் றுவாளிடபுருடனைவிழுந்தே
அடாதுமெய்தமக்காக்யவாசையாவித்தலைமைமால்.

விவேகசிந்தாமணி

முற்றியும்.

